

תת"ע 8991/07/14 - מדינת ישראל נגד יוחנן אריה שחם

03 יולי 2016

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8991-07-14 מדינת ישראל נ' שחם

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יוחנן אריה שחם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: רנ"ג בטי עובד

ב"כ הנאשם: עו"ד חן רוימי ממושרד עו"ד בלומנפלד

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות, בגופו נמצא ריכוז של 490 מק"ג אלכוהול.

מדובר בעבירה חמורה ביותר, שכן, נהג הנוהג ברכב כשהוא שיכור, מסכן את עצמו ואת האחרים.

טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה, נע בין עונש מינימום שהינו שנתיים פסילה בפועל, ועד לפסילה של 3 שנים, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית, וקנס.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכרעת הדין מדברת בעד עצמה ומלמדת כי הנאשם צרך אלכוהול לפני הנהיגה. הבדיקה המדעית שנערכה לו, שיקפה זאת. די בכך שהנאשם היה מודע לכך שהוא עומד לנהוג וצרך לפני כן אלכוהול, על מנת ללמד על קלות הדעת בה נהג, תרתי משמע. בנוסף, כמות האלכוהול שנדגמה בגופו אינה נמוכה ואף היא משקפת רמת סיכון לא מבוטלת שנשקפה מפני נהיגתו.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשם יליד 1947, גרוש, ואב ל-5 ילדים, עובד בחברה שמייצרת כימיקלים, זקוק לרשיונו לצורך פרנסתו, ואין ספק כי הטלת פסילה תפגע קשות ביכולתו של הנאשם להשתכר, ותפגע

בחירות תנועתו.

הנאשם הוציא רישיון בשנת 1978, צבר מאז 41 הרשעות קודמות. הרשעה אחרונה היא משנת 2012, בעבירה של אי ציות לתמרור 402. מרבית הרשעותיו הן בעבירות של אי ציות לתמרורים. אין בעברו התעבורתי הרשעה בעבירה דומה.

אשר לטענת הסניגור, המבקש להסתפק בפסילה קצרה יותר, מהקבועה בחוק, נפסק לא אחת כי כאשר עסקינן בעבירות מסוג זה, יש לגזור על הנאשם לכל הפחות את עונש המינימום הקבוע בחוק, ואין לסטות ממנו, אלא מטעמים מיוחדים, נדירים, אשר אינם בנמצא במקרה דנן. התכלית שביסוד עונש המינימום, היא להרתיע נהגים בכוח, המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ. יפים לעניין זה דברים שאמר בית המשפט העליון ברע"פ 1422/06 **צפניה ארנבייב נ' מדינת ישראל** (2006) שם אמר כב' השופט ג'ובראן כדלקמן:

"קביעת עונש המינימום בפקודה נעשה על רקע הצורך להרתיע נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ, ועל בתי המשפט להרים תרומתם למניעת התופעה".

(ראה גם רע"פ 3343/04 **יעקב נפתלי נ' מדינת ישראל** (2004)).

כאמור, בנסיבות המקרה שבפניי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות במובן סעיף 39א לפקודת התעבורה, המאפשרות קיצור תקופת הפסילה.

יחד עם זאת, בכוונתי להתחשב בנאשם, בנסיבותיו, ובעברו התעבורתי, ואסתפק בזו הפעם בפסילת המינימום הקבועה בחוק.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

24 חודשי פסילה בפועל, בניכוי חודש פסילה מנהלית.

הפסילה תיכנס לתוקף החל מיום 1.9.16 שעה 09:00, שאז יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש. מובהר לנאשם, כי גם אם לא יפקיד את רישיון הנהיגה, הוא פסול מנהיגה מאותו מועד, אך הפסילה תימנה רק משעה שיבצע את ההפקדה בתיק ביהמ"ש.

5 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה ו/או עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ו/או נהיגה בזמן פסילה.

קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור לביהמ"ש מחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ז סיוון תשע"ו, 03/07/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט